

«Ίδού γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»

[Ορθοδοξία](#) / [Εορταστικοί λόγοι](#)

[Γέροντας Αλέξιος, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Ξενοφώντος](#)

Σταυρός καί χαρά, σχῆμα ὀξύμωρο γιά τήν ἀνθρώπινη λογική, πόνος καί ἄνεσις, θυσία καί ἀπόλαυσις, πῶς ἀρμόζουν τά ἐνάντια; Χαρμολύπη, ἔννοια πού κυριαρχεῖ στή ζωή μας! Αὐτό τό αἶσθημα διακατέχει τίς ἡμέρες αὐτές, τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, τίς ψυχές μας, συμπορευόμενοι μέ τόν Νυμφίο Χριστό ἐλκόμενον πρὸς τό Πάθος!

Ἐμπαιγμούς καί μαστιγώσεις, ταπεινώσεις καί ἐξευτελισμούς, τά πάντα ὑπομένει ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος, γιά τήν σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ὅλη τήν ἀνθρώπινη ἀχαριστία, τήν προδοσία, τήν ἀδιαφορία, τό μένος, τήν ἀδικία ὑπομένει σιωπῶν ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὑπακούοντας στή βουλή τοῦ Θεοῦ· «πλήν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ Πάτερ ἅγιε»!

Αυτή ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης ὑπερνικᾷ τοῦ Σταυροῦ τὴν ὀδύνη, καὶ ἀπλώνει τίς παλάμες Του ἐπάνω στό ξύλο τοῦ σταυροῦ, γιά νά ἐνώσει τά διεστῶτα, τόν πλανηθέντα ἄνθρωπο μέ τόν Πατέρα Του τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἔτσι ὁ Σταυρός γίνεται «ζωή καί ἀνάστασις», λύτρωσι ἀπό τὴν αἰχμαλωσία τῆς ἁμαρτίας καί τῶν παθῶν. Ἐκ τοῦ ζωοδόχου τάφου τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἀνέτειλε συγγνώμη, ὅπως ὁ θεῖος χρυσορρήμων Ἰωάννης διακηρύττει.

Γι' αὐτό «μηδεῖς ὀδυρέσθω παιίσματα», ὁ πόνος τοῦ Σταυροῦ γέννησε τὴν μένουσα χαρά, πού μᾶς δωρίζει ὁ Ἀναστάς Κύριος καί δέν μπορεῖ νά μᾶς τὴν ἀφαιρέσει κανεῖς. Ἀλλά καί τὴν αἰώνια μακαριότητα, πού ἀψευδῶς χαρίζει ὁ Κύριος στοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τά θεία Του Πάθη, καί δοξάζοντας τὴν ἁγίαν Του Ἀνάστασι.

Οἱ μακαριστοὶ Πατέρες καί Μητέρες, οἱ μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, αὐτὴ τὴν ὁδὸ τῆς χαρμολύπης μετὰ ἀκριβείας καί ἀγάπης ἀκολουθήσαντες, ἔφθασαν στὴν δόξα τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ μεθέξεως!

Ἡ λύπη τῶν παθημάτων τους μετεστράφη εἰς χαρά, διότι πάντοτε τόν σταυρό τόν διαδέχεται ἡ ἀνάστασι, εἴτε στὴν παρούσα, εἴτε στὴν αἰώνια πραγματικότητα.

Ἡ μορφή τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ, πού ἡ Ἐκκλησία μας τόν τιμᾷ στήν ἀρχή τῶν «Παθῶν τοῦ Κυρίου», εἶναι προεικόνισις τῆς τοῦ Χριστοῦ ζωῆς καί τῶν παθημάτων Του.

Προδομένος ὁ μακάριος Ἰωσήφ ἀπό τούς ἀδελφούς του σηκώνει τόν σταυρό τῆς αἰχμαλωσίας καί τῆς ἀβεβαιότητος· πωληθεῖς ὡς δοῦλος βρίσκεται σέ ὑποπτα καί πονηρά περιβάλλοντα, συκοφαντεῖται, φυλακίζεται, δοκιμάζεται ἀσύλληπτα· μά ὑπομένει, φθάνει στήν δόξα τῆς ἀναστάσεως καί τῆς ἀναδείξεώς του ὡς ἀντιβασιλέα Αἰγύπτου κατόπιν ὀδύνης καί σταυροῦ. Αὐτή ἡ σταυροαναστάσιμη πορεία μᾶς ἐγγυᾶται τή γνησιότητα τῆς ὑπακοῆς στό θεῖον Θέλημα!

Σταυρός καί Ἀνάστασις, ὀδύνη καί χαρά, πτωχεία καί πλοῦτος, ἀτιμία καί δόξα· ἡ ἀποδοχή τους ἀπό τόν κάθε πιστό, μέ ἐμπιστοσύνη στόν παρέχοντα τά πάντα οὐράνιο Πατέρα μας, ἀποτελεῖ ἀδιάψευστη μαρτυρία ὅτι ἡ φανέρωσις «ἐν σαρκί» τοῦ Θεοῦ Λόγου, καί ἡ ὑψωσίς Του εἰς τόν Σταυρό τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσίας, ὑποδηλώνει τή λυτρωτική διαδρομή πού καταλήγει στήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία καί χαρά.

Χριστός Ἀνέστη ἀδελφοί μου!

«καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐφροσύνης»

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος

καί οἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

<https://bit.ly/3gZH43x>